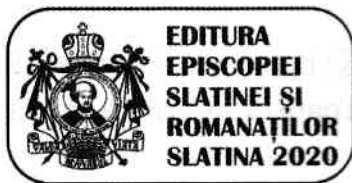

Pilde Vechi & Pilde Noi

Volumul I A - H

culese, prelucrate și
rânduite tematic de
† **SEBASTIAN**
Episcopul Slatinei
și Romanaților

 Cuprins **CUVÂNT ÎNAINTE**

23 - †SEBASTIAN, Episcopul Slatinei și Romanaților

ADEVĂR

27 - Fiule, să spui totdeauna adevărul!

30 - Puterea de a recunoaște adevărul.

Regele Danemarcei în vizită la școală

ASCULTARE

31 - Regele - călugăr care a domnit peste sârbi din
ascultare față de duhovnic

33 - Evă, Evă, de ce n-ai ascultat tu?...

Păcatul neascultării

36 - Ascultarea de Dumnezeu.

Omul pus să împingă stâncă

38 - Ascultarea, cea mai mare virtute

39 - Neascultarea ucenicului martir

42 - Neascultarea îmbolnăvește.

Monahul Iacob din lavra Sfântului Sava

44 - Ascultarea păzește de desfrânare

- 45** - Ascultarea sfințește. Călugărul „mut”
- 47** - Călugărul care și-a aruncat copilul în foc
- 48** - Ucenicul care a împlânzit hiena pentru ascultarea sa
- 49** - Ascultarea și slujirea cu răbdare încununează
- 51** - Ascultare necondiționată.
Novicele dispus la cea mai dureroasă jertfă

AVORT

- 52** - O mamă adevărată nu face avort și nici nu-și abandonează copilul
- 56** - Femeia obsedată de avorturile comise
- 57** - Cazul Beethoven
- 58** - Nașterea părintelui Ioan Istrati

BÂRFĂ (CLEVETIRE)

- 60** - Semințele clevetirii sunt ca scaieții
- 62** - Sitele lui Socrate
- 63** - Vin vremuri grele.
Atenție la colportarea zvonurilor!
- 65** - Femeia clevetitoare și sacul aspru al pocăinței
- 66** - Gura lumii nu poate fi potolită nicicum.
Tatăl, băiatul și măgarul
- 69** - Toiagul bătrânului care a odrăslit
- 70** - Să ne curățim mai bine „fereastra” sufletului nostru! Un remediu împotriva clevetirii
- 71** - Defăimarea aproapei

Respect pentru oameni și cărți

72 - Vederea păcatelor celorlalți în locul propriilor
păcate

73 - Preotul care se ruga pentru bârfitori

74 - Istoria Suzanei, sau defăimarea pedepsită

76 - Primim sau nu clevetirea oamenilor?

77 - Monahul smintitor și Patriarhul Ioan

80 - Călugarul și desfrânata Porfirie

82 - Nu bârfi preoții, că nu cunoști lucrarea lor!

84 - Cine clevetește și cine tace, de fapt?

85 - Păsări mai înțelepte decât clevetitorii

BETIE

86 - Șoricelul cel „viteaz”

87 - Dezvățul de beție

88 - Cel dintâi rachier

91 - Cele două căruțe

92 - Ce face sticla de rachiu!

BISERICĂ

93 - Să mergi la biserică, fiul meu! Cum a fost izbăvit de
moarte Teofil, pentru că a mers la biserică

96 - Cum îi ispitește diavolul pe oameni ca să nu
meargă la biserică, iar dacă o fac să-și piardă
plata lor

98 - Cine fuge de biserică mai mult păgubește.

Trei negustori duminica la drum

100 - Părintele Galeriu și diavolul la biserică

- 101 - Tânăra credincioasă și băiatul care nu mergea la biserică
- 102 - De ce te duci la biserică?
- 103 - Chiar și simpla prezență la biserică folosește.
Femeia care spăla rufele la râu
- 104 - Câteva pretexte pentru a nu merge la biserică
- 105 - Oamenii fără cap
- 106 - Cum mergem și cum venim de la biserică.
Fericitul Pavel cel Simplu
- 107 - Cum ne împiedică diavolul să mergem la biserică
- 109 - Cum a scăpat înțeleptul Solomon din iad
- 110 - La sfintele slujbe participă și „Biserica cerească”,
nu numai cea pământească
- 113 - Calea bisericii aduce spor
- 114 - Cum să ascultăm sfânta slujbă.
Credinciosul neliniștit

BLESTEM

- 115 - Nu blestema, că nu știi pe cine cade blestemul!
- 116 - Blestemul părinților. Tânărul care a fost dat
diavolului încă din pântecul mamei
- 118 - Blestemul lui Florentie

BOGĂȚIE

- 120 - Bogatul de care s-a mirat și raiul
- 122 - Bogăția și puterea nu sunt de folos oricui.
Monahul Daniil și Evloghie pietrarul

Respect pentru oameni și cărți

- 129** - Comorile fiecăruia. Boierul și țăranul
- 130** - Adevărata bogăție. Tânărul și orbul
- 131** - Comoara lui Radu
- 132** - Bogații au sărăcit și au flămânzit
- 134** - Bogăția orbește. Fetița și sticla argintată
- 135** - Bogăția alungă pacea și bucuria din suflet. Vecinii

BUNĂTATE

- 139** - Caporalul insolent și generalul mărinimos
- 140** - Vedem întotdeauna doar ceea ce suntem. Oglinda
- 142** - Nu câștigi cu asprimea ceea ce poți câștiga cu bunătaea. Vântul și soarele
- 143** - Regele iubitor în vizită la „ostașii” săi
- 145** - Binele făcut rău. Fluturele handicapat
- 146** - Cine-i mai barbar?
O lecție pentru civilizația europeană
- 147** - Generozitatea creștinului care a convertit hoțul
- 148** - Sfatul unui tată pentru băiatul său care voia să-și omoare soția
- 149** - Bunătate versus dreptate
- 151** - Nicio faptă bună nu rămâne nerăsplătită.
Doamna care a îngrijit mormântul unui necunoscut
- 152** - Orfana norocoasă
- 154** - Fetita, hoțul și oușorul de Paști
- 157** - Mama pe care dorea să o ucidă fiul ei
- 158** - Scrisoare către Dumnezeu
- 161** - Soldatul și principele Nicolae

- 163** - Bunătatea extremă a episcopului din romanul „Mizerabilii”
- 164** - Doamna lui Neagoe Vodă
- 166** - Nepătimirea Avei Teodor
- 167** - Mărinimia Avei Teodor
- 168** - Bunătatea Domnului față de cei ce greșesc.
O legendă din Răsărit
- 169** - Doi bătrâni cu totul lipsiți de răutate
- 170** - Pentru cine cade ploaia și răsare soarele!...
- 172** - Studentul la chilia Sfântului Paisie Aghioritul
- 174** - Bunătatea lui Dumnezeu covârșește slăbiciunea noastră. Călugărul care s-a lepădat de Hristos
- 177** - Răsplătește răul cu bine, căci aceasta este noblețe!
- 178** - Nu câștigi cu asprimea, cât cu bunătatea!
- 179** - Bunătatea Sfântului Eftimie cel Nou din Madit
- 181** - Nepătimirea Avei Ghelasie

CĂSĂTORIE

- 183** - Căsnicia este ca o pasăre
- 184** - Ava Pafnutie apără Sfânta Taină a Nunții
- 186** - Egoismul în doi. Căpitanul și soția
- 187** - Ne „rotunjim” unul prin celălalt

CÂRTIRE

- 188** - Dumnezeu știe mai bine decât noi ce ne este de folos. Boierul cârtitor
- 189** - Nu judecați, că s-ar putea să o... încurcați!
Călugării cârtitori
-

Respect pentru oameni și cărți

- 191 - Slavă Domnului, e bine așa! Femeia cârtoare
192 - Fiecare mănâncă ce gândește

CREDINȚĂ

- 193 - Vrem spitale, nu catedrale! Nevoia de Dumnezeu
201 - Medicul „ateu” și copilul cu sticluta de otravă
202 - Universul s-a făcut singur, iar un tablou nu se poate picta singur?!
203 - Mare este Dumnezeu! Argintarul credincios și împăratul viclean
205 - Credință simplă, dar mare. Icoana Sfântului Nicolae care a făcut minuni în casa turcului
207 - Credința, tovarăș bun care ne poate călăuzi pașii spre veșnicie
210 - Credința de nestrămutat a Sfântului Vasile și amenințările împăratului Valens
212 - Urmele creației. Doi țărani
213 - Sfântul Spiridon răsplătește credința starețului și aduce pește la praznicul mănăstirii
214 - Credința episcopului amenințat cu moartea
215 - Încrederea în Dumnezeu dezarmează dușmanii. Sfântul Ilarion de vorbă cu hoții
217 - Existența lui Dumnezeu se vedește din însăși creația Sa. Ceasornicarul înțelept
218 - Cine Îl primește pe Fiul? Licitația cu miză
222 - Doi gemeni și credința lor în viața de dincolo de... pânțele!
224 - Când poruncește Dumnezeu, și diavolul e generos!

- 225** - Adevărata credință se predică prin fapte
226 - „E foarte bine!” Regele, prietenul și canibalii
228 - Așa întrebare, așa răspuns!...
Monahul și necredinciosul
230 - Cine L-a făcut pe Dumnezeu?
232 - Hristos a înviat! Activistul comunist și țăranul credincios
233 - Câteva răspunsuri înțelepte pentru necredincioși
234 - Credință temeinică, sau numai de fațadă?
Acrobatul
235 - Îngeri și demoni
236 - Cel mai „bogat” om din sat. Pietrarul
238 - Credincioasa care i-a uimit pe medici
239 - Aștept pe Dumnezeu, să vină și la mine!
241 - Cu ajutorul lui Dumnezeu!
242 - Amin și Aliluia!
243 - Bunicul salvat de la moarte de Sfântul Nicolae
245 - Faptele bune fără credință dreaptă sunt insuficiente
246 - Nu există Dumnezeu?!...
247 - Evreul suspicios și creștinul care nu s-a închinat când a trecut pe lângă biserică
248 - Chiar dacă nu-L vedem, Dumnezeu există!
Inspectorul ateu și copiii de la ora de Religie
249 - Eu am mai făcut drumul acesta!...
Călăuza cea mai bună
251 - Credința cât un grăunte de muștar.
Ava Serapion
-

- 252** - Două servitoare
- 253** - „Mașina” minunată
- 254** - Dumnezeu le ajută celor credincioși.
Ana și doamna din Anglia
- 256** - Credința se adevărește din fapte
- 257** - Credința puternică a unui om l-a silit pe Ava Sisoe să-i învieze fiul
- 258** - Sfântul Nicolae îi aduce unui păgubaș lucrurile furate înapoi
- 260** - Maica Domnului acceptă moartea unei mame în locul copilului ei
- 261** - Urmele lucrării lui Dumnezeu.
Misionarul și africanii
- 262** - Fericitul Augustin și „copilul” care voia să mute marea
- 263** - Necredința lui George în viața de dincolo
- 265** - Cum a devenit credincios domnul Costas
- 267** - Omul suspendat deasupra prăpastiei
- 268** - Dacă și dacă... Politically correct
- 270** - Unde este „ascuns” Dumnezeu?
- 271** - Credința Sfântului Teodosie face minuni
- 273** - Sunt fericit că m-am întors la Dumnezeu!
- 275** - Pasteur și studentul autosuficient
- 277** - Credința bunicii de altădată...
- 280** - Omul fără Dumnezeu.
Atenționarea monahului Dioclit
- 281** - Cadiul și monahul
- 283** - Rugăciune la vreme de secularism

CRIMĂ

- 285** - Părinții care și-au ucis propriul fiu, pentru că nu l-au mai recunoscut
- 286** - Cine dă, lui își dă! Jupâneasa care, vrând să-l otrăvească pe un cerșetor, și-a ucis propriul băiat
- 288** - Crimă și pedeapsă
- 290** - Tiranii Ahab și Izabela
- 291** - Împăratul Constant și-a ucis pe fratele și rivalul său la tron

CRUCE

- 293** - Poartă-ți crucea ta! Cântitorul care se îndoia că își primise crucea potrivită
- 294** - Semnul crucii pe frunțile celor credincioși
- 296** - Sabia și coroana – Crucea și cununa vieții
- 297** - Arătarea Sfintei Cruci în Ierusalim

CUMPĂTARE

- 299** - Buna măsură a pescarului și lăcomia nesfârșită a industriașului
- 300** - Decalogul tăcerii
- 301** - Vulpea în grădină
- 302** - Nicolae Iorga și Ion I.C. Brătianu

DESFRÂNARE

- 303** - Pilda curăției lui Iosif
- 304** - Bătrânul care și-a scăpat ucenicul de desfrânare

- 306** - Lăsați-ne copiii-n pace!
- 308** - Fratele care și-a adus duhoarea desfrânării în chilie
- 309** - Iubirea curăță păcatul. Doi frați la bine și la rău
- 310** - Desfrânarea nu are vârstă.
Călugărul care a căzut la bătrânețe
- 311** - Ava Efrem și femeia desfrânată
- 312** - Monahul Vitalie și lucrarea sa în casele de toleranță
- 315** - Dacă te smintește ochiul tău, scoate-l și aruncă-l de la tine!
- 316** - O lecție împotriva desfrânării. Copilul și scilla
- 317** - Cuviosul Efrem și desfrânata
- 319** - Avramie și nepoata prostituată

DEZNĂDEJDE

- 327** - Păcatul cel mai mare
- 328** - O parabolă brahmană împotriva deznădejdiei
- 329** - Arma cea mai preț a diavolului – deznădejdea

DIAVOL

- 330** - Necedinciosul care și-a lăsat averea sa moștenire diavolului
- 331** - Diavolul se teme de omul credincios
- 332** - Diavolul nu știe de glumă.
Tânărul care a probat spânzurătoarea
- 333** - Năluciri desperante ale diavolului, dejucate de către sfinți

Respect pentru oameni și cărți

- 334** - Diavolii iau chip de înger ca să ne înșele
- 335** - Cât de periculos poate fi diavolul
- 336** - Și diavolii fac minuni; se numesc năluciri

DRAGOSTE

- 337** - Viața îți întoarce, adesea, ceea ce îi dai. Ecoul vieții
- 338** - Numele Domnului este „Iubire”.
Sfatul Împăratului Vespasian
- 340** - Trei bătrâni: Bunăstare, Succes și Iubire
- 341** - Dragostea alungă frica
- 342** - Te iubesc! „Dialogul” lui Dumnezeu cu omul... surd
- 343** - Dragostea Domnului este ca farmecul păsării Sirin
- 343** - Dragostea încununează mai mult decât nevoița

DRAGOSTE FAȚĂ DE APROAPELE

- 344** - Iubirea vrăjmașilor l-a convertit la creștinism pe Sf. Pahomie cel Mare
- 346** - Darul celui de-al patrulea mag – dragostea față de semeni
- 349** - În cine S-a deghizat Hristos?
- 350** - Creștinul vizitat de Domnul prin intermediul celor trei săraci
- 352** - Despre iubirea vrăjmașilor.
Bătrânul, giuvaerul și cei trei fii
- 355** - Un dar la aniversare – cercetarea unei bolnave
- 356** - Jertfa lumânării, dovada dragostei noastre
- 358** - Olimpiada persoanelor cu dizabilități. Altruismul

- 359** - Dragostea întoarce la credință până și pe eretici.
Pustnicul și maniheul
- 360** - Ioan 3 cu 16. Filantropie creștină
- 362** - Fericitul Macarie și fecioara iubitoare de pietre scumpe
- 364** - Care este numele femeii de serviciu?
Prețuirea aproapelui
- 365** - Ava Macarie și ciorchinele de strugure
- 366** - Starețul și castronașul cu fructe
- 367** - Dragostea Sfântului Macarie întoarce la credință un preot păgân
- 369** - Cel mai frumos dar de Crăciun. Portocala orfanilor
- 371** - Trandafirul lui Rilke
- 372** - Ștergarul de la Cina de taină
- 376** - Spiritul de sacrificiu al Dumitrei
- 378** - Ava Agathon cel iubitor de bolnavi
- 380** - Dragostea, mai presus de orice virtute. Ava Pamvo
- 381** - Dragostea Avei Apollo și a ucenicilor săi

DRAGOSTE FAȚĂ DE CEI DIN FAMILIE

- 382** - Tatăl care a trebuit să-și înșele copiii pentru a-l mai îngriji la bătrânețe
- 383** - Bunicul alungat de la masă și lecția dată de nepot părinților săi
- 385** - Dragostea mamei
- 387** - Tânăra care și-a supărat mama înainte de a muri
- 388** - Fiul și tatăl, lecție la restaurant

- 389** - Iubirea are „socoteli” despre care aritmetica nu știe nimic. Mama și copilul
- 391** - Scrisoarea unei fete către mama ei, plecată la muncă în străinătate
- 395** - Adevărata dragoste pentru copii – de la Sfântul Ioan Gură de Aur
- 396** - Dragostea gata de jertfă a mamei a întors la credință pe fiul ei
- 398** - Dragostea adevărată este supra-rațională. Bătrânul și soția bolnavă de Alzheimer
- 400** - Soldatul rănit și părinții nepregătiți de jertfă
- 402** - Convenționalism și relaționare formală de sărbători
- 404** - Tatăl prea ocupat pentru propriul copil
- 406** - Cinstește pe tatăl tău și îți va fi bine!
- 408** - Iubirea jertfelnică pentru cei dragi.
Trei frați gemeni
- 411** - Iubirea dintre frați. Frații și snopii de grâu
- 413** - Gospodina care a pregătit pentru cină... fân
- 414** - Prețul iubirii. Bătrânul care făcea daruri fragile copiilor
- 415** - Educație sexuală încă din clasa întâi, în Belgia anului 2018
- 420** - Frații certați și „constructorul” de poduri
- 422** - Coșmarul soțului „trezit” de înger din rutină și plictiseală
- 424** - Copilul care își zicea „satana” și fiul „diavolului”

- 425** - Iubirea părinților este de neînlocuit
- 426** - Ce sădește unul smulge celălalt
- 427** - Educația în familie
- 428** - Mamă dragă, asta-i mâna ta!...
- 430** - Din dragoste pentru mama sa, Ofelia respinge șansa unei înfierii de... „succes”
- 431** - Cum reușește o mamă să crească opt copii?
- 432** - Iubirea lui David pentru Abesalom
- 434** - Fetița și hârtia aurie de împachetat
- 435** - Tânărul care a vrut să-și alunge tatăl din casă
- 436** - Dragostea părinților față de copii se vedește prin educație
- 438** - Adevărata dragoste de mamă. Sfântul Alipie
- 440** - Exemplu de mamă creștină – mama Sfântului Mucenic Meletie

DREAPTA SOCOTINȚĂ (MĂSURĂ)

- 442** - Dreapta socotință este cea mai importantă virtute
- 443** - Dreapta măsură între postire și primirea oaspeților
- 444** - Tânărul fără dreaptă socotință
- 445** - Starețul înțelept și pustnicul care nu avea dreaptă socotință
- 446** - Sfântul Antonie glumind cu frații
- 447** - Giuvaergiul care, între bijuterii și viață, a ales-o pe cea din urmă
- 448** - Monahul care s-a pierdut pe sine din lipsă de dreaptă socotință

- 449 - Călugărul care era să se piardă din pricina lipsei de dreaptă socotință a unui bătrân
- 452 - Nevoința se face în ascuns, iar ospitalitatea la vedere. Sihastrul Evloghie
- 454 - Doamne, nu-mi lua măsura!
- 457 - Dreapta socotință este „împărăteasa” virtuților. Căderea pustnicului Iron
- 459 - Pustia nu este pentru începători. Fratele fără dreaptă socotință

DREPTATE

- 461 - Unui călugăr îi sunt descoperite judecățile cele neștiute, dar drepte, ale lui Dumnezeu
- 467 - Dreptatea Domnului. Creștinul apărât de Dumnezeu la proces
- 470 - De când s-a întovărășit dreptatea cu strâmbătatea?
- 472 - Sfântul Petru împarte daruri popoarelor din Balcani
- 474 - De ce sunt preaslăviți bogații și mor neslăviți sihaștrii?
- 475 - Dreptatea lui Dumnezeu și dreptatea oamenilor

FAPTE BUNE

- 477 - Pentru bunătatea și ospitalitatea neamului nostru, Dumnezeu ne-a dăruit pe Mihai Eminescu
- 479 - Faptele bune, singurele care ne vor însoți în veșnicie. Cei trei prieteni
- 480 - Credința se desăvârșește prin fapte. Povestea urechilor mântuite

- 481** - Când e vorba de fapte bune, fiecare pentru sine.
Petrică și Filofteia
- 483** - Testamentul și moștenirea
- 484** - De ce Mă tot... numești, dacă nu-Mi slujești?!
- 485** - Cele două vâsle
- 486** - Cea mai mare bucurie – cea mai mare faptă bună
- 487** - Sundar Singh decepționat de creștinismul european
- 488** - Pilde de fapte bune: Iov și Tobit
- 490** - Care sunt cele mai frumoase mâini?
- 491** - Lipsa faptelor bune seacă fântâna înțelepciunii părinților

FERICIRE

- 492** - Cizmarul fericit și nefericirea bogăției
- 493** - Cerșetorul fericit
- 494** - Bogații care au aflat, în sfârșit, fericirea
- 496** - Credinciosul care a descoperit leacul liniștii
- 497** - Cum poate ajunge omul fericit?
- 498** - Un om fericit
- 504** - Ciobanul mai fericit decât voievodul țării
- 506** - Cămașa fericitului
- 507** - Secretul fericirii. Bătrânul și cartea
- 510** - Ce vor oamenii?
- 512** - La fericirea proprie, prin fericirea celorlalți.
Testul de la seminarul de filosofie

HOȚIE

513 - Hoțul de pământ cu frică de Dumnezeu

514 - Omul care și-a zidit casa înșelându-și binefăcătorul,
dar și pe sine

516 - Stăpânul înconjurat de slujitori hoți ajunge victima
propriei prostii

518 - Cel ce fură, pe sine se fură! Hoțul de grâne

519 - Theodot și șarpele - păzitor

521 - Mâna în care plânge Dumnezeu

522 - Caprele Sfântului Spiridon

523 - Fabula furnicii (varianta modernă corporatistă)

 ADEVĂR

Fiule, să spui totdeauna adevărul!

Ofemeie, rămasă văduvă de tânără, își cresc singurul copil în frică de Dumnezeu, veghind cu grijă asupra sufletului său. Așa ajunse băiatul mare, deprins a fi creștin și fiu bun, ascultând întotdeauna de sfatul cumpănit al mamei sale și spunând de fiecare dată adevărul, chiar dacă, uneori, acesta părea să nu-i fie de nici un folos. Ba, poate, dimpotrivă...

Odată, când băiatul plecă de acasă pentru mai multă vreme, mama îl sfătui cu grijă, spunându-i între altele:

– Dragul mamei, te rog să nu uiți că toate trebuie să le facem cu frică de Dumnezeu, căci nimic nu rămâne ascuns cunoștinței Lui. Dacă vrei să fii cu El, trebuie să umbli întotdeauna cu dreptate și să nu uiți: adevărul să fie nelipsit din gura ta, căci spune Mântuitorul: „*Eu sunt Calea, Adevărul și Viața!*”

Sărutând mâna mamei sale dragi, băiatul plecă apoi la drum. Merse el ce merse, cale multă, până ce ajunse într-o pădure unde, fiind singur, numai ce se trezi înconjurat de o ceată de tâlhari.

– Cu ce treabă prin părțile astea, cavalerie?... Ia scoate repejor banii pe care-i ai la tine, ca să nu te scuturăm noi și de haine!

Luat așa, dintr-odată, băiatul se sperie, dar Îl strigă în gând pe Dumnezeu, pe Care se deprinsese încă de mic să-L cheme în ajutor la vreme de necaz, și se mai liniștește. Avea, într-adevăr, bani la dânsul: jumătate legați într-o pungă, iar cealaltă jumătate cusuți într-o margine de haină, pentru siguranță. Inițial, se gândi să le arate hoților doar punga și să tănuiască ceilalți bani, dar amintindu-și de sfatul mamei – „*totdeauna numai adevărul*” – și încredințându-se voii lui Dumnezeu, descusu liniștit în fața hoților căptușeala hainei și le dădu și ceilalți bani.

Tâlharii, care prădaseră atâția oameni, cunoșteau cam prin ce locuri ascund oamenii banii, dar au rămas mirați văzând liniștea acestui tânăr ce nu încerca deloc să-i tănuiască, ci singur le-a descoperit cu atâta bunăvoință ascunzătoarea. De aceea, neîncrezător, căpetenia lor îl întrebă:

– Vei fi având și alți bani sau, cine știe, poate alte lucruri de preț și, ca să le aperi, te prefaci că ne dai tot?... Măi fărtați, ia căutați-l cu de-amănuntul, să vedem dacă ne spune tot adevărul!

Și, verificându-l peste tot și nemaigăsind nimic, uimiți de sinceritatea tânărului, l-au întrebat:

– De ce ne-ai dat toți banii cu atâta sinceritate? Orice om încearcă să-și apere, pe cât poate, măcar o parte din avutul său, în timp ce tu, aproape că ne-ai îmbiat cu el? Nu

te-am fi controlat mai mult, dacă nu ne-ar fi pus pe gânduri însăși bunăvoința cu care tu singur ne-ai descoperit banii din căptușeala hainei! Cine te-a învățat să faci asta?

– Mama, domnilor! răspunse tânărul, spre dezarmarea tâlharilor. Mama m-a învățat, spunându-mi că, dacă voi ascunde de cineva vreodată adevărul, voi fi vădit în fața lui Dumnezeu drept un mincinos. Știu că El poartă de grijă fiecăruia, vede și aude totul și va răsplăti fiecăruia după faptele sale. De aceea m-am gândit că nu e drept să vă mint, nici măcar pe... voi!

Tâlharii rămaseră cu gura căscată. Nu le vedea să-și creadă urechilor. În toată viața lor de prădăciuni și jafuri nu mai auziseră niciodată asemenea cuvinte. Se uitară unul la altul și se minunară că poate dovedi cineva atâta sinceritate.

– Dați-i banii înapoi! spuse impresionat căpetenia hoților și, îngândurat, se întoarse încet în adâncul codrului, pizmuind liniștea sufletească și credința sfântă a acestui tânăr.

Multă vreme fu urmărit și tulburat de zdrobitoarea lui sinceritate și nu-și putu reveni din această uimire până nu-și schimbă viața: merse în ascuns la un schit, se călugări și, astfel plângându-și păcatele, își găsi liniștea mult dorită.

PS: Iată de ce se zice că „adevărul e cea mai bună minciună”. Adică, uneori se dovedește a fi cartea câștigătoare, chiar și în fața dușmanilor lui...

Puterea de a recunoaște adevărul. Regele Danemarcei în vizită la școală

Călătorind prin țară, regele Frederick al Danemarcei a intrat într-o zi într-o școală primară dintr-un sat. A găsit copii inteligenți și vioi și s-a gândit ca să le pună o întrebare:

– Care au fost cei mai mari regi ai Danemarcei?

Toată clasa, într-o voce, a răspuns:

– Knut cel Mare, Valdemar și Christian al IV-lea.

Învățătoarea, însă, i-a șoptit ceva la ureche unei fetițe, și aceasta a ridicat mâna.

– Mai știi și altul? o întrebă regele.

– Da, Frederick al VI-lea!

Adică, chiar el. Atunci regele a întrebat-o:

– Dar ce fapte mari am săvârșit eu?

Fata a lăsat capul în jos și, rușinată, a răspuns:

– Nu... știu!

– Nu te mâhni, măi fetițo! o mângâie regele, că nici eu nu... știu!

 ASCULTARE

Regele - călugăr care a domnit peste sârbi din ascultare față de duhovnic

Se spune că unul dintre regii Serbiei, om cu mare frică de Dumnezeu, mergând odată la Sfântul Munte împreună cu unii din sfetnicii săi și văzând viața cea minunată a părinților de acolo, s-a hotărât să lase domnia și să se facă monah. Acest gând, împărtășindu-l el și sfetnicilor săi, a stârnit multă supărare și spaimă acelora, pentru că era foarte iubit de ei. Și sfătuindu-se aceia în ascuns, au mers la stareț și l-au rugat:

– Părinte, să nu lași turma fără păstor, că o sfâșie lupii! De-l vei călugări pe regele nostru, va fi rău de țară... Nu ne lăsa orfani de un așa bun stăpân ci, mai degrabă, sfătuiește-l la domnie!

Starețul, fiind un om cu viață sfântă și având și duhul înainte-vederii, îi liniști și le promise că totul, cu rânduiala bunului Dumnezeu, va fi bine. Când, însă, ceru regele să fie primit în mănăstire ca monah, starețul, spre surprinderea, supărarea și spaima sfetnicilor, îi spuse că îl primește cu